

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203322
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8419203322.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/X, XXX XX X. X. Q. o zaplatenie sumy 1.325,72 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 501,28 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 221,28 eur od 21.10.2019 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 40,- eur od 22.08.2020 do 21.09.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 40,- eur od 22.09.2020 do 20.10.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 40,- eur od 21.10.2020 do 23.11.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 40,- eur od 24.11.2020 do 16.12.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 40,- eur od 17.12.2020 do 22.01.2021, vo výške 5 % ročne zo sumy 40,- eur od 23.01.2021 do 22.02.2021 a vo výške 5 % ročne zo sumy 40,- eur od 23.02.2021 do zaplatenia **z a s t a v u j e.**

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a.**

III. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. žalobou doručenou súdu dňa 27.11.2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.325,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.325,72 eur od 21.10.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným ako dlžníkom uzavrel dňa 09.05.2014 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. V žalobe tvrdil, že žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %, ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 600,- eur a bol povinný platiť právnenmu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 20,- eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany právneho predchodcu žalobcu, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 08.10.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.09.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.325,72 eur. Nakoľko si žalovaný nesplnil povinnosť uhradiť právnenmu predchodcovi žalobcu záväzok vo výške 1.325,72 eur, a to ani v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t. j. do dňa 20.10.2019, právny predchodca žalobcu si okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 1.325,72 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu označil a predložil žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro zo dňa 09.05.2014, výpis z Pôžičkovej karty Quatro a Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných kariet.

4. Podaním doručeným súdu dňa 03.01.2020 právny predchodca žalobcu- Všeobecná úverová banka, a. s. navrhol zmenu sporových strán na strane žalobcu a žiadal, aby súd pripustil vstup spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. namiesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka doterajšieho žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, postúpená tejto spoločnosti ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 10.03.2020 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2020.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 12.11.2020. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 19.03.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd rozhodol v zmysle podaní žalobcu aj bez ich účasti. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil napriek vykázanému doručeniu predvolania fikciou doručenia, ktoré sa vrátilo ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote dňa 18.03.2021 a ktoré sa podľa § 116 ods. 3, § 106 ods. 1 písm. a) a § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku považuje týmto dňom za doručené. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu v priebehu sporu vyzval na ozrejmienie náležitosti žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru a spolu s predvolaním ho vyzval plniac si povinnosť podľa § 54a Občianskeho zákonníka ex offo skúmať, či nie je pohľadávka premlčaná, na vyjadrenie sa k otázke premlčania, aj vzhľadom na to, že z predloženého výpisu z Pôžičkovej karty Quatro, čiastočného späťvzatia a predžalobnej upomienky vyplýva posledné čerpanie žalovaným dňa 26.12.2015 a upozornenie k úhrade splátky splatnej v mesiaci september 2016, pričom žaloba bola doručená súdu až dňa 27.11.2019.

8. Na výzvu súdu ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobca reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 22.05.2020, v ktorom uviedol, že žalovaný dňa 5.5.2014 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro (ďalej len „Žiadosť“), ktorej prijatím a schválením zo strany banky dňa 09.05.2014 došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. Kreditná karta je podľa neho forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval. Úverový rámec začal čerpať od 16.5.2014. V súlade s článkom V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 07.12.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Vzhľadom k tomu, že išlo o revolvingový úver, v priebeh jeho trvania nebolo možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Spolu so žalobou bol predložený aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. a jeho prílohy č. 2., pričom o výške ročnej úrokovej sadzby 22.80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 600,- eur a výške štandardnej mesačnej splátky 20,- eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a. s. Keďže RPMN v zmluve nebolo možné určiť z objektívnych dôvodov, úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nebol bezúročný. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný debetnými transakciami vyčerpal celkovo sumu 720,75 eur v jednotlivých tam uvedených dňoch, pričom ako posledná transakcia bola uvedená transakcia dňa 26.12.2015, zúčtovaná dňa 29.12.2015 označená ako SLSP STUROVA 52, SPISSKA STARA -10 eur. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavovala suma 582,18 eur a posledná kreditná operácia bola vykonaná dňa 28.01.2017, zúčtovaná dňa 02.02.2017, označená ako Úhrada 40,- eur. Podľa tvrdenia žalobcu, nim uplatnená suma vo výške 1.325,72 eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní

transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažený štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovou účte. Žalovaná suma 1.325,72 eur pozostáva z istiny vo výške 553,22 eur, poplatkov vo výške 100,59 eur, štandardného úroku vo výške 551,22 eur a sankčného úroku vo výške 120,69 eur. Týmto podaním žalobca zároveň zobral žalobcu v časti istiny vo výške 221,28 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil a zaviazal žalovaného na úhradu sumy vo výške 1.104,44 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 1.104,44 eur od 21.10.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania. K podaniu ako dôkazy predložil predžalobnú upomienku zo dňa 02.11.2016, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 07.12.2016, kópie doručeníek, obchodné podmienky a cenník VÚB, a. s.

9. Na výzvu súdu ohľadne premlčania žalobca pred pojednávaním reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 10.03.2021 tak, že zo strany žalovaného došlo počas konania k čiastočným úhradám dňa 21.08.2020 vo výške 40,-eur, dňa 21.09.2020 vo výške 40,- eur, dňa 20.10.2020 vo výške 40,- eur, dňa 23.11.2020 vo výške 40,- eur, dňa 16.12.2020 vo výške 40,- eur dňa 22.01.2021 vo výške 40,- eur a dňa 22.02.2021 vo výške 40,- eur. Z dôvodu ďalšej čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 280,-eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vrátil mu časť nespotrebovaného súdneho poplatku. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku trval naďalej na podanej žalobe.

10. Pred začatím pojednávania tak žalobca písomnými podaniami doručenými súdu dňa 22.05.2020 a dňa 10.03.2021 oznámil, že v časti zaplatenia sumy 501,28 eur a prislúchajúceho úroku z omeškania berie svoju žalobu späť. Z dôvodu späťvzatia žiadal, aby súd rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu 1.104,44 eur (správne by malo byť istinu vo výške 824,44 eur = 1.325,72 eur - 221,28 eur - 280,- eur), v podaní špecifikované úroky z omeškania a nahradiť mu trovy konania.

11. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal svoju žalobu sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd postupujúc podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

14. Predmetom posúdenia v spore tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 824,44 eur, úrokov z omeškania a náhrada trov konania.

15. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

16. Žalovaný dňa 5.5.2014 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, v ktorej ako veriteľ je označený právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a .s. Prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., pričom banka podpísala žiadosť dňa 09.05.2014. V časti I. žiadosti sú uvedené osobné údaje o žalovanom, v časti II. „Údaje o zamestnaní“ a v časti III., ktorá je označená ako „Podmienky úveru“ je uvedený predschválený úverový rámec 600,- eur, štandardná mesačná splátka 20,- eur a štandardná úroková sadzba v zmysle platného Cenníka 1,90 % p.m./22,80%p.m. Potom nasledujú údaje k používaniu kreditnej karty v časti IV. a v časti V. „Vyhlásenie klienta“/ žalovaného je uvedený indikatívny výpočet RPMN, RPMN je 25,89 %, výška spotrebiteľského úveru 600,- eur, počet splátok 12, prvá až predposledná splátka 50,- eur, posledná splátka 137,48 eur, celkové náklady spotrebiteľa 87,48 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 687,48 eur, deň

splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 15.deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise a priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku že je 25,37 % p. a. V mieste určenom na podpis je vyznačené, že žalovaný podpísal tlačivo v Spišskej Starej Vsi dňa 05.05.2014 a zástupca veriteľa v Poprade dňa 09.05.2014.

17. Výpis z Pôžičkovej karty Quatro predložený právnym predchodcom žalobcu bol vystavený ku dňu 08.10.2019 a je v ňom uvedené zúčtovacie obdobie od 18.05.2014 do 30.09.2019. Výpis obsahuje súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle tohto výpisu boli na ľarchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 1.907,90 eur a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 582,18 eur. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že z evidovaných „debetných transakcií“ predstavujú reálne výbery a čerpania žalovaného sumu vo výške 720,75 eur a reálne kreditné transakcie v prospech účtu predstavujú sumu 582,18 eur. Posledné čerpanie žalovaný uskutočnil dňa 26.12.2015. Z vyjadrenia žalobcu a z výpisu vyplýva, že žalovaný na vrátenie úveru uhradil sumu 582,18 eur (kreditné transakcie) a po podaní žaloby sumu 280,- eur, teda spolu uhradil sumu vo výške 862,18 eur.

18. Právny predchodca žalobcu žalovanému adresoval predžalobnú upomienku zo dňa 02.11.2016, v ktorej mu oznámil, že ku kreditnej karte č. 0045961411 eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 64,32 eur, ktorý ho žiadal bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 09.11.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný prevzal predžalobnú upomienku dňa 14.11.2016. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 07.12.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, nakoľko neuhradil dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas, že jeho dlh z kreditnej karty č. 0045961411 sa stal splatným v celom rozsahu naraz s tým, že dlžná suma predstavuje 751,88 eur. Podľa žalobcom predloženej doručky žalovaný prevzal oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dňa 12.12.2016.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 09.05.2014 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

21. Podľa § 54 ods.1, 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 100 ods.1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

28. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

29. Z hľadiska právneho posúdenia je zrejmé, že žalobca si od žalovaného žalobou uplatnil nárok na vrátenie revolvingového, t. j. automaticky obnovovaného úveru čerpaného použitím kreditnej karty. Keďže právny predchodca žalobcu bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve aj priamo je uvedené, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Predmetná zmluva je tak v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou v podobe spotrebiteľského úveru, čo medzi stranami ani nebolo sporné. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a v zákone č. 129/2010 Z. z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

30. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 27.11.2019 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offio skúmať, či v danom prípade žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 348/2018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v

tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondikcia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t. j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

31. Podľa výpisu z Pôžičkovej karty Quatro, aj podľa vyjadrenia samotného žalobcu posledné reálne čerpanie prostriedkov z úveru žalovaný uskutočnil dňa 26.12.2015 a poslednú splátku zaplatil dňa 28.01.2017. Predžalobná upomienka zo dňa 02.11.2016 bola žalovanému zasielaná s upozornením, že ak do 09.11.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci september 2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Podľa vyššie citovanej právnej úpravy bol žalobca oprávnený žiadať zaplatenie celého úveru najskôr po uplynutí troch mesiacov od splatnosti s prvou omeškanou splátkou a po doručení upozornenia. Veriteľ oznámil žalovanému zosplatenie úveru listom zo dňa 07.12.2016 v súlade s § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Takáto dohoda je obsiahnutá v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. účinných od 15.01.2014 v bode V. 35. a upravuje možnosť veriteľa vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný, ak napriek výzve klient nezaplatí povinnú splátku. V danom prípade došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru, o čom bol žalovaný informovaný písomne listovou zásielkou zo dňa 07.12.2016, čo malo vplyv na ustálenie počiatku plynutia premlčacej doby. V takom prípade podľa § 103 Občianskeho zákonníka (ktorý je lex specialis k ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka) plynie trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namiesto, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019, občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.11.2015). Premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka teda začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a pre ktorú k zosplateniu došlo. V tomto prípade ako to vyplýva z predžalobnej upomienky zo dňa 02.11.2016, takou splátkou bola splátka splatná v

mesiaci september 2016 (podľa zmluvy splátky mali byť platené k 15. dňu, teda 15.09.2016), premlčacia doba preto uplynula v septembri 2019. V zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej v septembri 2016, ktorú označil aj sám veriteľ v predžalobnej upomienke. Súd teda zastáva názor, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 15.09.2016, pretože sám veriteľ v predžalobnej upomienke túto splátku považoval za splátku, nesplnenie ktorej bude mať za následok, že sa stane zročným celý dlh a teda od zročnosti ktorej aj začne plynúť premlčacia doba pre celý zročný dlh. Preto od jej zročnosti plynie premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 15.09.2019. Nárok na úroky a úroky z omeškania a poplatky ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Žalobca v danom spore podal žalobu na súd až dňa 27.11.2019, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný, a preto súdu neostávalo nič iné, len žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal premlčaného práva zamietnuť.

33. Súd na podporu svojej argumentácie uvádza ustálenú rozhodovaciu prax súdov, a to napr. rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/95/2018, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 17.04.2019 sp. zn. 2Co/148/2018, podľa ktorého „Je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva § 565 OZ (do pozornosti napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ustanovenie § 53ods. 9 OZ dopadá na poslednú vetu § 565 OZ tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatenie bola splátka najneskôr splatná 20.2.2013, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premlčaný.“

34. Rovnako je možné poukázať aj na ďalšie rozhodnutia, a to rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/34/2018, sp. zn. 41Co/49/2019, Krajského súdu Trnava sp. zn. 27Co/315/2017, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/59/2019, Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/100/2019, Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/159/2019, Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5Csp/54/2019, sp. zn. 6Csp/94/2019 a okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 5Csp/137/2019.

35. Súd navyše dáva žalobcovi do pozornosti, že veriteľ, resp. právny predchodca žalobcu mal dostatok času uplatniť si nárok na plnenie predčasne zosplateného úveru na súde, keďže žalovaný posledný výber z kreditnej karty uskutočnil dňa 26.12.2015 a odvtedy, t. j. štyri roky až do podania žaloby dňa 27.11.2019 kartu vôbec nepoužíval, ako to vyplýva nielen z predloženého výpisu ale aj z vyjadrenia žalobcu. Je preto zarážajúce, že právny predchodca žalobcu napriek neplneniu si povinností zo strany žalovaného a vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku nepristúpil k blokácii karty alebo inej forme jej deaktivácie, ale celé roky ďalej účtoval na ťarchu tohto účtu množstvo rôznych poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania z úrokov a z poplatkov. Všetky tieto okolnosti považuje súd za tak závažné, že nutne vedú k záveru o neprijateľnom zásahu právneho predchodcu žalobcu do oprávnených spotrebiteľských práv a záujmov žalovaného, ktorých charakter je v rozpore s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka.

36. Nakoľko žalobca si v spore uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka súdu neostávalo nič iné, len žalobu zamietnuť. Vzhľadom k uvedenému bolo nadbytočné ďalej sa podrobne zaoberať ostatnými aspektmi nároku, ktorý bol v konaní žalobcom uplatnený.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď žaloba bola žalobcom v časti sumy 221,28 eur vzatá späť a konanie zastavené zavinením žalobcu a v časti sumy 280,- eur vzatá späť a konanie zastavené zavinením žalovaného, ktorý sumu uhradil po podaní žaloby, avšak v konečnom dôsledku bola žaloba v zvyšnej časti v sume 824,44 eur s príslušenstvom zamietnutá. Žalobca bol preto v prevažnom rozsahu neúspešný a nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému, ktorý si však náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiou podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanému nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.